

Una any per a refer-se de les ferides

Joan Puigcercós s'adreça als militants presents al congrés.

Un cop acabat el 25è congrés nacional d'Esquerra, la nova direcció encapçalada per Joan Puigcercós i Joan Ridao té el repte de redreçar la situació de la formació. Internament, han de refer una unitat ara com ara inexistent, que harmonitzi totes les tendències en un projecte comú.

Externament, revisar el paper de la formació al govern i oferir resposta als reptes immediats que planen sobre la política catalana.

Una única jornada, però intensa. Així va ser el plenari del 25è congrés d'Esquerra Republicana de Catalunya, dissabte passat al Fòrum. Els resultats: una direcció integrada per membres del sector afí al nou president; un consell nacional on hi ha presents les quatre sensibilitats que avui conviuen a la formació; una ponència estratègica prou modificada respecte al text inicial, després d'haver-hi introduït esmenes, i el compromís del nou president, Joan Puigcercós, d'aconseguir, en un any —quan se celebrarà un congrés extraordinari per a modificar els estatuts de la formació—, d'integrar tots els “accents” a l'executiva del partit. Tot això, amb

l'evidència que ja és un fet públic i notori la disputa entre Josep-Lluís Carod-Rovira i Joan Puigcercós per al lideratge electoral de la formació, a les properes eleccions al Parlament català.

La nova executiva, doncs, queda constituïda, més enllà del president, Joan Puigcercós, i del secretari general, Joan Ridaó, per: Eduard López, vice-secretari de coordinació interna; Alba Castellví, vice-secretària de política sectorial; Carmel Mòdol, vice-secretari de política institucional i moviments socials; Jaume Sitjà, secretari d'organització; Pilar Albiol, secretària de finances; Ignasi Llorente, secretari de comunicació; Marcel Coderch, secretari de "partit en xarxa"; Georgina Oliva, secretària de formació; M. Àngels Cabasés, secretària de política econòmica; Josep Ginesta, secretari de política social; Gemma Boix, secretària de política cultural i educació; Laura Vilagrà, secretària de política territorial i medi ambient; Marta Rovira, secretària de política internacional; Núria Cuenca, secretària de justícia i immigració; Marc Sanglas, secretari de política municipal; David Minoves, secretari de política institucional; Ester Alberich, secretària de la dona; i Pere Aragonès, secretari de moviments socials.

Aquesta executiva queda completada amb els membres nats. Ho són els principals càrrecs institucionals: Josep-Lluís Carod-Rovira, com a vice-president del govern i Ernest Benach, com a president del Parlament; i els portaveus dels grups de les principals institucions i els presidents de les federacions territorials.

Una negociació fins al darrer moment. La ponència, després de les diverses modificacions efectuades amb les aportacions del procés negociador i amb les esmenes incorporades, va rebre el suport del 88% dels congressistes. Però la composició de la nova direcció no va tenir el mateix èxit de consens, malgrat que va ser objecte de negociacions fins a darrera hora entre el sector majoritari i el de la candidatura de Benach i Niubò.

El tàndem Puigcercós-Ridaó havia intentat incloure també els sectors crítics. Però, malgrat haver establert acords amb RCat pel que fa a la ponència, fins

El nou president d'ERC, Joan Puigcercós, i el nou secretari general, Joan Ridaó, conversen durant el 25è congrés del partit, dissabte passat a Barcelona.

al punt que aquest sector va optar per no sotmetre a votació la seva proposta alternativa, el sector liderat per l'ex-conseller Joan Carretero es mantingué ferm en la voluntat de no integrar-se en la nova executiva. De fet, ja ho havia anat anunciant des del dissabte anterior, un cop sabuts els resultats de les eleccions internes d'Esquerra. RCat considera legítima una direcció feta a partir de la candidatura guanyadora, i va centrar-se en l'objectiu d'aconseguir que el consell nacional acabés incloent representants de la pluralitat de sectors del partit. Ja a primera hora del congrés, alguns militants repartien un paper informant dels candidats acordats per RCat, Esquerra Independentista –l'altre sector crític, impulsat per Uriel Bertran– i ERC Futur –el sector afí a Carod-Rovira– per a ser escollits membres del consell nacional de la formació durant el plenari del congrés. Un pacte que es va mantenir, ja que aquests tres sectors van aconseguir 20 dels 30 representants que el ple del congrés nacional havia d'escollir. De manera que els deu restants van correspondre al sector de la nova direcció.

Vist que des d'un primer moment quedava clar que RCat no s'integraria en la nova executiva, l'equip de Puigcercós i Ridaó va intentar d'incloure-hi els

dos sectors restants. Però Esquerra Independentista no va voler acceptar les condicions que els oferien. Segons ells, els actuals dirigents d'Esquerra no els havien tingut gaire presents en el procés negociador i tampoc no oferien un canvi d'estratègia suficient per a assumir l'entrada en una nova executiva, que a parer seu era de continuïtat. Tanmateix, l'actual direcció també entén que al sector crític liderat per Uriel Bertran hi havia un cert temor de quedar desdibuixat si entrava en la nova executiva, especialment si RCat, l'altre corrent crític, havia decidit de no integrar-s'hi.

Sigui com sigui, EI obtenia resultats reeixits en el terreny de les propostes. De fet, només una de les seves esmenes no va anar endavant. De les 12 presentades a la ponència oficial, en van arribar quatre al plenari del congrés. La resta van ser negociades i assumides a la ponència oficial. I de les quatre defensades, dues van ser aprovades per la militància. Una de les aprovades era referida a la separació de càrrecs entre el partit i el govern, seguint un model similar al de formacions com el PNB. Una altra era favorable a la limitació de mandats. La tercera esmena d'EI fou aprovada per aclamació, atès que ja havia estat inclosa de manera semblant al text de la ponència –fruit de

les negociacions prèvies amb RCat: feia referència a la possibilitat d'instar a convocar un referèndum sobre la relació entre Espanya i Catalunya si finalment el Tribunal Constitucional espanyol emet una sentència adversa a l'Estatut. De manera que només fou rebutjada una de les seves esmenes –i potser una de les que més expectació havia despertat–: era la que demanava de revisar i renegociar els acords de govern del tripartit. Val a dir que aquesta esmena fou rebutjada de manera molt més àmplia del que havia passat uns mesos enrere a la conferència nacional en la qual EI ja havia presentat aquesta proposta. Llavors, va obtenir un 43% del suport dels consellers nacionals, força més que el 31% aconseguit ara entre la militància del congrés.

EI vet a Vendrell. Mentre anava avançant el dia, i un cop semblava clar que els dos sectors crítics no formarien part de la nova executiva, es va anar configurant, com a darrera opció, un acord entre les dues candidatures sorgides de l'anterior direcció, l'afí a l'ex-president de la formació, Josep-Lluís Carod-Rovira, liderada per Ernest Benach i Rafel Niubò, i la del nou president i del nou secretari general, Joan Puigcercós i Joan Ridao. Semblava que l'acord ja era tancat, malgrat que alguns dels integrants de l'equip de l'actual president del partit no veien de grat un acord que perpetuaria la situació prèvia a la del congrés. És a dir, una direcció continuista, amb dos sectors enfrontats –els partidaris de Carod i els de Puigcercós– que farien inviable la presa de decisions, i uns sectors crítics, que cada vegada tenen més suport, fora de la direcció. Així i tot, l'acord entre les dues parts semblava pres. Però finalment, a darrera hora, se'n va anar en orri per “falta de confiança”. Fonts de la nova direcció diuen que van detectar “moviments deslleials a l'acord” per part, especialment, de l'aparell de la federació de Barcelona, partidari de Carod-Rovira. Segons aquestes fonts, malgrat l'acord, alguns integrants del sector ERC Futur van votar en contra de propostes oficials, com ara l'informe de gestió de Joan Puigcercós. Però sembla que, finalment, va ser la intercepció d'un missatge telefònic –enviat per error a un integrant de l'equip de

Puigcercós–, que va acabar de dinamitar l'acord. Al missatge s'instava a “relaxar” el compliment de l'acord a l'hora de votar Ignasi Llorente i Xavier Vendrell en l'executiva pactada entre els dos sectors oficials.

Finalment, Puigcercós i Ridao van presentar a votació una proposta d'executiva integrada només per persones afins al seu sector. Dels 18 proposats, 17 van ser aprovats pel congrés. Xavier Vendrell, home de confiança de l'actual president, queia finalment de l'executiva. Aquest fou el preu que el nou tàndem dirigent d'ERC va pagar per no haver aconseguit un consens en la formació de l'executiva.

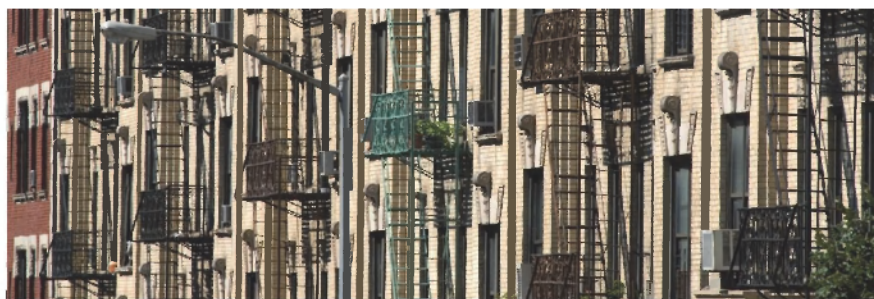
L'agenda postcongressual. Pasada la tempesta del congrés, la nova direcció d'Esquerra s'ha fixat l'objectiu d'integrar en un any les diverses sensibilitats de la formació, en el congrés extraordinari que la ponència va fixar per a reformar els estatuts de la formació. Però més enllà d'intentar cicatritzar les ferides obertes, externa-

ment la formació també es planteja uns reptes importants. Tot i que no va reeixir la proposta de renegociar l'acord de govern, la nova direcció sí que haurà d'analitzar i valorar alguns aspectes del desenvolupament del pacte tripartit. De moment, Joan Puigcercós ha demanat una entrevista amb el president de la Generalitat, José Montilla, per avaluar el compliment i les prioritats del pacte d'entesa. A banda, a la tardor, quan s'arribi a mitja legislatura, es demanarà, tal com estableix la ponència aprovada dissabte passat pels independentistes, una avaluació del compliment del tripartit.

El nou president d'Esquerra també té previst de reunir-se amb el líder de CiU, Artur Mas, a més d'iniciar una ronda de trobades amb representants de diversos agents polítics i socials.

I tot plegat, en espera de la sentència del Tribunal Constitucional sobre l'Estatut i del resultat de la negociació d'un nou model de finançament. Gairebé res.

Enric Rimbau

DAVID BESORA NY(P)

Sala Gòtica. Institut d'Estudis Ilerdencs
Del 3 de juliol al 14 de setembre de 2008

Diputació de Lleida

 INSTITUT
D'ESTUDIS
ILERDENCS

Institut d'Estudis Ilerdencs Pl. Catedral s/n. Lleida 973 271 500

www.fpiei.cat